

तत्रैव च महाराज विश्वेश्वरमुमापतिं । अभिगम्य महादेवं मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ।
 नारायणश्चाभिगम्य पद्मनाभमरिन्दम । रोचमानो महाराज विष्णुलोकञ्च गच्छति ।
 तीर्थेषु सर्वदेवानां स्नातः स पुरुषर्षभ । सर्वदुःखैः परित्यक्ता द्योतते शशिवन्धरः ।
 ततः स्वस्तिपुरं गच्छेत्तीर्थसेवी नराधिप । प्रदक्षिणमुपावृत्य गोसहस्रफलं लभेत् ।
 पावनं तीर्थमासाद्य तर्पयेत्पितृदेवताः । अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति भारत ।
 गङ्गाहृदय तत्रैव कूपस्य भरतर्षभ । तिस्रः कोट्यस्तु तीर्थानां तस्मिन् कूपे महीपते ।
 तत्र स्नात्वा नरो राजन् स्वर्गलोकं प्रपद्यते । आपगानां नरः स्नात्वा अर्चयित्वा महेश्वरं ।
 गाणपत्यमप्राप्ति कुलञ्चैव समुद्धरेत् । ततः स्थाणुवटं गच्छेत्त्रिषु लोकेषु विभ्रुतं ।
 तत्र स्नात्वा स्थितो रात्रिं रुद्रलोकमवाप्नुयात् । वदरीपावनं गच्छेदग्निष्ठस्थानं गतः ।
 वदरीं भक्त्येत्तत्र त्रिरात्रोपोषितो नरः । सम्यग्द्वादशवर्षाणि वदरीं भक्त्येत्तु यः ।
 त्रिरात्रोपोषितस्तेन भवेत्तुल्यो नराधिप । द्वादशमार्गं समासाद्य तीर्थसेवी नराधिप ।
 अहोरात्रोपवासेन शक्रलोके महीयते । एकरात्रं समासाद्य एकरात्रोपोषितो नरः ।
 नियतः सत्यवादी च ब्रह्मलोके महीयते ।
 ततो गच्छेत् राजेन्द्र तीर्थं त्रैलोक्यविभ्रुतं । आदित्यस्याश्रमो यत्र तेजोराशेर्माहात्मनः ।
 तस्मिंस्तीर्थे नरः स्नात्वा पूजयित्वा विभावसुं । आदित्यलोकं व्रजति कुलञ्चैव समुद्धरेत् ।
 सोमतीर्थे नरः स्नात्वा तीर्थसेवी नराधिप । सोमलोकमवाप्नोति नरो नास्त्यत्र संशयः ।
 ततो गच्छेत् धर्मज्ञ दधोचस्य महात्मनः । तीर्थं पुण्यतमं राजन् पावनं लोकविभ्रुतं ।
 यत्र सारस्वतो यातः सोऽङ्गिरास्तपसो निधिः । तस्मिंस्तीर्थे नरः स्नात्वा वाजिमेधफलं लभेत् ।
 सारस्वतीं गतिञ्चैव लभते नात्र संशयः । ततः कन्याश्रमं गच्छेन्नियतो ब्रह्मचर्यवान् ।
 त्रिरात्रोपोषितो राजन्नियतो नियताशनः । लभेत् कन्याश्रमं दिव्यं स्वर्गलोकञ्च गच्छति ।
 ततो गच्छेत् धर्मज्ञ तीर्थं सन्निहतीमपि । तत्र ब्रह्मादयो देवाः स्वयं तपोधनाः ।
 मासि मासि समायाजन्ति पुण्येन महताऽन्विताः । सन्निहत्यामुपसृश्य राज्ञ्यस्ते दिवाकरे ।
 अश्वमेधशतं तेन तत्रेष्टं श्राव्यं भवेत् । पृथिव्यां यानि तीर्थानि अन्तरीक्षचराणि च ।
 नद्यो ह्रदास्तडागाश्च सर्वप्रसवणानि च । उदपानानि वाण्यश्च तीर्थान्यायतनानि च ।
 निःसंशयममावास्यां समेधन्ति नराधिप । मासि मासि नरव्याघ्र सन्निहत्यां न संशयः ।
 तीर्थसन्निहनादेव सन्निहत्येति विभ्रुता । तत्र स्नात्वा च पीत्वा च स्वर्गलोके महीयते ।
 अमावास्यान्तु तत्रैव राज्ञ्यस्ते दिवाकरे । यः श्राद्धं कुरुते मर्त्यस्तस्य पुण्यफलं शृणु ।
 अश्वमेधसहस्रस्य सम्यगिष्टस्य यत्फलं । स्नात एव समाप्नोति कृत्वा श्राद्धं मानवः ।
 यत्किञ्चिदुष्कृतं कर्म स्त्रिया वा पुरुषस्य वा । स्नातमात्रस्य तत्सर्वं नश्यते नात्र संशयः ।
 पञ्चवर्षेण यानेन ब्रह्मलोकं प्रपद्यते । अभिवाद्य ततो यच्च द्वारपालं मचक्रुः ।